

„Nem öregszem, hanem élek”

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 47. szám, 2020. november 20.

Szentesi Éva: A legfontosabbat utoljára hagytam. Libri Kiadó, Budapest, 2020, 176 oldal, 3499 Ft

A szöveg olyan általánosan elfogadott (megnyugtatóan ismerős) közhelyekhez és részigazságához tér vissza újra és újra, mint hogy hiába az orvosok és kezelések, a felépüléshez elsősorban mi kellünk, így egyenrecept sincs, és hogy a testi betegségek mindig lelki eredetűek is (ami ilyen leegyszerűsítő formában alátámaszthatatlan és félrevezető). A hozzáadott érték elsősorban inkább az, ami személyes, ami segíthet a sorstársaknak az azonosulásban, a magány és félelem enyhítésében, legyen szó arról, hogy milyen érzés a kemoterápia, vagy a nőiséget érintő, szégyenkezéssel, elhallgatással járó problémákról, például a méh eltávolítása utáni korai klimaxról, a megváltozott szexualitásról vagy az inkontinenciáról.